

عنوان مقاله:

پیجوبی مشخصه‌های سبک معماری خراسانی در مساجد صدر اسلام، به جهت روشن سازی روند متروک شدن این سبک

محل انتشار:

کنفرانس پژوهش‌های معماری و شهرسازی اسلامی و تاریخی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

محمد فارسی مدان - دانشجوی ارشد باستانشناسی اسلامی، دانشگاه محقق اردبیلی، دانشکده علوم انسانی

خلاصه مقاله:

با انقراض سلسله ساسانی و ورود آیین اسلام به ایران، گفتمان معماری ایران مانند دیگر موضوعات روز زمان، دچار تغییر و تحول شد. معماری قدیم ایران که عمده مضامین آن کاخ‌ها بودند، در حدود یکصد سال متوقف شد و سپس ساخت بناهای متعالی در کالبد جدیدی که مساجد بودند، دوباره آغاز گشت. ویژگی‌های این معماری، ترکیبی از سنت‌های ایران زمین و رهنمودهای وارداتی دین جدید بود. این سبک که در میان کارشناسان به سبک خراسانی معروف گشته، دارای شاخصه‌های بارزی است که در مساجدی چون تاریخانه دامغان و جامع فهرج به زیبایی هویدا هستند. هدف از تدوین این مقاله مطالعه مورد به مورد مساجد جامع شاخص قرون اولیه اسلامی ایران است، تا بتوان با مشاهده روند حضور این ویژگی‌ها، به روند کمرنگ شدن این سبک از معماری در قرون اولیه اسلامی پی برد. این مقاله با روش کتابخانه‌ای گردآوری شده و رویکرد آن توصیفی-تحلیلی است

کلمات کلیدی:

سبک خراسانی، مساجد، مساجد صدر اسلام، تاریخانه دامغان، جامع فهرج، پایان سبک خراسانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/652865>

